

DE APPEL-
LATIONIBUS
THEMATA.

24e

D. O. M. A.

Decreto & auctoritate Magnifici & Amplissimi Se-
natus Juridici in illustri SALANA,

Sub Prasidio

Amplissimi & Consultissimi Viri

Dn. VIRGILII PINGITZERI

JC. præstantissimi, ac Professoris ibidem celeberrimi, nec non Dicasterii Provincialis & Scabinatus Assessoris dignissimi.

*Pro DOCTURÆ in utroq; jure Gradu, Insignibus,
& Privilegijs consequendis.*

Publicè discutienda proponit

M. ABRAHAMUS CAULIUS
Ortrantius.

*Ad diem 12. Novembris in aroasi Jureconsultorum
horis consuetis.*

ANNO clō 1ō CVI.

JENÆ excudebat Tobias Steinman.

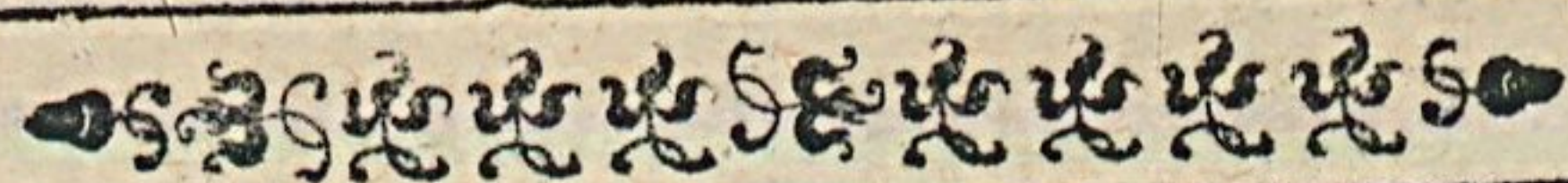
1606, 2

M

7

32

MAGNIFICIS,

ANTIQUA NOBILITATE, VIRTUTE,
*sapientia, dignitate, eloquentia, summorum rerum usu
præstantissimis & maximè conspicuis*
VIRIS;

Dn. CASPARI à Schönbergk in Pulsniß / Consi-
liario intimo, nec non Judicii Appellationis su-
premi Præsidi dignissimo, &c.

Dn. WOLFGANGO à Lüttichau in Amelen / &c.
Consiliario primario.

E T

Dn. JOANNI GEORGIO GÖDELMANNO, JC.
Comit. Palat. itidemque Consiliario in aula Se-
renissimi Saxonæ Electoris &c.

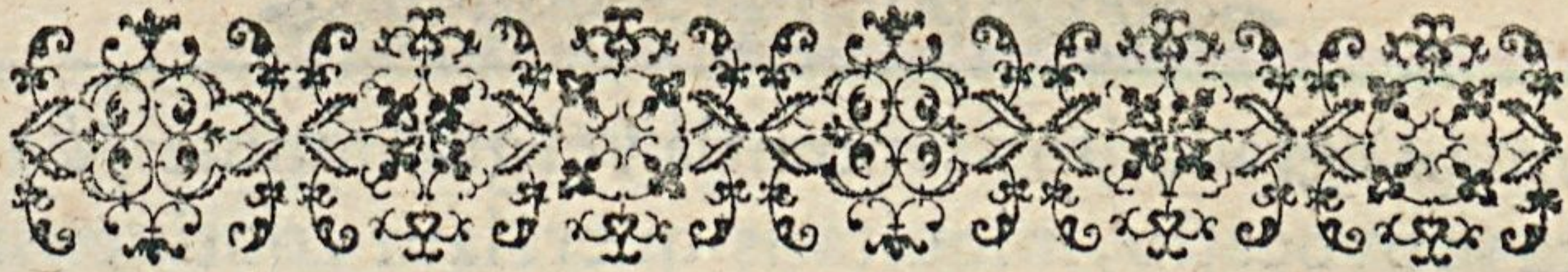
*Dominis & Patronis suis summo observantia
studio colendis,*

Hoc studiorum suorum testimonium
publicum.

L. M. Q. D. C.

M. ABRAHAMVS CAVLIVS
Ortrantius, Respond.

I.

Appellandi usum antiquissimum, (a) frequentem & necessarium (b) esse, tam sacrae quam profanae testantur historiae.

(a) Act. c. 25. vers. 11. Exod. c. 18. Deut. c. 1. Livius Dec. 1. lib. 1. & 2. Cicer. 3. de LL. Corn. Tacit. lib. 14. Hist. Aristotel. 2. polit. c. 6. Plin. lib. 6. c. 22. Alex. ab Alexand. lib. 4. Genial. c. 6. (b) l. 1. in princ. ff. de app. Ferrar. in form. appell. à sententia diffin. c. 1. nu. 2. Marant. p. 6. tit. de appell. nu. 247. & 340. Ioh. Ferrar. Montan. in de app. lib. 1. c. 1. Gail. obs. 128. Heig. q. 10. & ibi per eum alleg.

2. Unde appellatio nec statuto nec consuetudine in totum tolli posse communis est opinio.

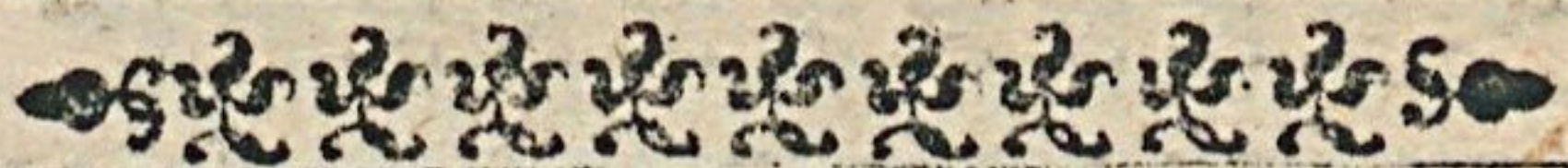
Bart. & Dd. in l. omnes pop. nu. 24. ff. de iust. & iur. & in c. venientes. de iureiur. Soarez. in thesaur. recept. sent. lit. A. nu. 196. Vasq. illustr. controvers. lib. 1. c. 18. VVurmsf. 1. pract. obs. 24. obs. 29. Menoch. 1. arbitr. iud. q. 197. Mynsing. 1. obs. 14. & in terminis terminantib. Gail. 1. obs. 72. nu. 3. & obs. 135. nu. 12. Andr. Knich. in Elect. & Duc. Sax. ius, & c. in verbo Ius. c. 2. fol. mihi 237. & seq. D. Dom. Arrum. disp. Pan. ult. th. 1. Quod & Cam. Imper. observat.

Diss. Clarus G. fin. q. 94. Dec. cons. 533. nu. 2. incip. iuridicas puto, Cuman. cons. 60 nu. 1.

3. Estque appellatio à iudice inferiore ad superio-

sive omnes appellent, (b) imò omnes omninò quorum interest, (c) Item qui negocium, quod mox ratum habetur, gerunt. (d)

(a) l. 1. §. fin. ad SC. Turpil. l. si quis. 30. C. de app. c. significarunt. c. cum inter. de except. c. omnis oppres. 2. q. 6. Specul. §. 1. de app. (b) Appellatio enim ab uno interposita prodest quoq; reliquis consortib. qui non provocarunt. l. 1. & 2. C. si unus ex plurib. l. si qui separatim. 10. §. fin. ff. de app. Quod tamen aliquot modis limit. de quib. videre licet Felin. in c. cum super. de re iud. nu. 10. & seqq. Hartm. Pist. 1. quast. iur. q. 47. Gail. 1. obs. 126. nu. 3. Petr. Frid. Mind. de continent. caus. lib. 3. c. 16. nu. 2. (c) l. si suspecta. ff. de inoff. testam. l. à sententia in princ. l. si perlusorio. ff. de app. d. c. cum sup. (d) l. 1. de app. recip. Oldr. cons. 130. nu. 12.

6. Hinc Humanitatis ratione, pro eo, qui ad supplicium ducitur (a) etiam invito, (b) appellationem interponere permillum est.

(a) l. addictos. 29. C. de app. l. addictos supplicio. 6. de Episcop. aud. Petr. Greg. in de app. lib. 2. c. 7. Guid. Pap. de app. nu. 94. ubi dicit. Quod iudex hoc casu non admittens appellationem capite puniri debeat. l. lex Iulia. §. fin. ff. ad L. Iul. repet. eig. de facto per amicos condemnati impunè resisti possit. ut not. gl. in simili. in l. minor. §. 1. de evict. (b) l. non tantum. 6. ff. de app. Vasq. illust. contro. c. 39. ubi hoc etiam ad absentem condemnatum extendit. Limitatur tamen superior conclusio non procedere. 1. In notorijs. 2. In confesso & convicto. 3. In prosequenda appellatione.

7. Quæri potest hîc non incommode; Num appellatio principalis debitoris profit etiam fideiussori? Nos affirmativæ (a) cum cautione quadam (b) subscribimus.

(a) *Exceptiones enim quæ reo competunt etiam fideiussori conceduntur l. omnes. 19. ff. de except. l. defensiones. 11. C. eod. l. ex persona. 32. ff. de fideiussor. Petr. Frid. de continent. cau. lib. 3. c. 16. nu. 15.* (b) *Quando scilicet propter rei negocij naturam dantur, l. exceptiones. 7. ff. de except. Secus in ijs q̄ persona coherent & ex personali privilegio vel beneficio reo competunt. Bronchorst. Cautio Cavōw cent. 4. assert. 65. D. Rauchbar. part. 2. quest. 7. nu. 21. & seqq. aliquot.*

8. Procurator etiam ad totam causam in prima instantia in civilibus datus, non solum potest (a) sed etiam tenetur (b) à sententia contra mandantem lata appellare (c) nisi actione ad interesse teneri velit.

(a) *L. Lucius Titius. 18. ff. de app. l. 9. & 10. C. eod. l. cum rem. C. de procur. (b) l. invit. 17. C. eod. (c) aut saltem denunciare Domino. c. non iniuste de procur. & ibid. gl. in verbo appellare. Spec. tit. de app. §. qualiter. nu. 11. cum seq. Gail. 1. obs. 139. nu. 9.*

9. Prosequi tamen appellationem non æquè tenetur invitus, (a) imò nec hoc casu admittitur tanquam procurator nisi cum libera constitutus generaliter fuerit.

(a) *A diffinitiva scil. D. Obrecht. in disp. de procur. th. 311. D. Arum. disp. Pand. 3. th. 16. secus a. ab interlocutoria, quia hæc ex prioribus actis justificanda est. text. in clem. appellanti de app. & in c. cordi eod. tit. in 6. Gail. 1. obs. 139. nu. 11.*

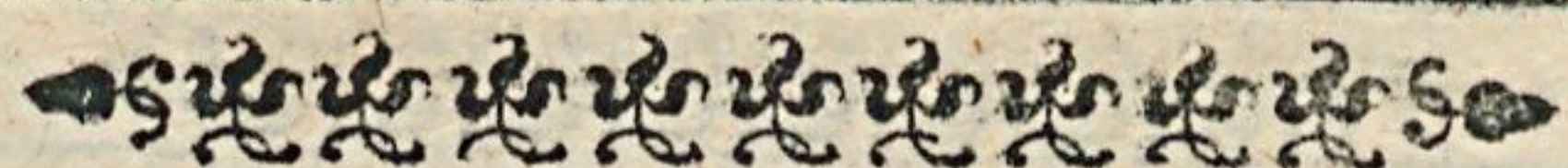

10. Regulariter appellatio conceditur in omnibus causis tam criminalibus (a) quam civilibus sive magni sive modici (b) sint præjudicii, à quocunque judicis gravamine vel sententia, (c) vel tota, vel certo ejus capite, & quidem de jure Can. indistinctè etiam ab interlocutoria (d) aut gravamine extrajudiciali, licet civili non, nisi interlocutoria gravamen contineat irreparabile, (e) aut vim diffinitivæ (f) habeat.

(a) Adeo ut *judex non admittens teneatur l. Julia de vi pub. & condemnatus fiat infamis l. lege Julia. ff. ad L. Iul. de vi pub. Paris. de Puteo in de Syndic. tit. de app. ca. 1. nu. 7. fol. mihi. 117. exceptis tamè certis quibusdã criminib. (b) l. & in maiorib. C. de appell. Ang. l. 1. ff. eod. c. cum super cum ibi not. de re judic. Nec n. opulentia nec egestas juris medullam mutat, l. qui filium & filiam habebat 74. §. 1. ad Treb. Garzias de expens. c. 11. nu. 17. (c) Etiam si rescripti principalis intercesserit auctoritas l. 1. §. quæsitum. ff. de app. l. 2. C. eod. (d) Requiritur tamen hoc casu ut gravamen in specie exprimatur, c. ut debitus de app. Lanfranc. in sua Pract. c. 10. Alias interlocutoria in rem judicatã transiret. Socin. conf. 45. Rutg. Roland. in de commissar. lib. 5. de process. post tradit. commiss. c. 13. n. 15. (e) l. 2. ff. de app. recip. Mynsing 4. obs. 43. Schurff. conf. 74. in fin. cent. 3. Surd decis. 36. nu. 13. & 14. ubi firmat idem esse, quando gravamen per interlocutoriam illatum non ex toto, aut etiam cum difficultate reparari potest. Quia non dicitur posse fieri quod sine magna difficultate non fit. Ias. in l. Iulianus. §. constat. nu. 7. de legat. 1. Felin d. c. cum super. nu. 17. (f) Spec. §. 2. nu. 28. de app. Marant. d. loco. nu. 44. Gail. 1. obs. 130 n. 6. Myns. 3. obs. 88.*

bus veris, (c) convictis & spontè confessis, (d) con-
demnatis ob malè gestum officium publicum, vel
debitum fiscale evidens. (e)

(a) *l. cum anterioribus. §. fin. autem partes. C. de temp.
app. l. 1. §. 3. à quibus app. non lic. c. sollicitudinem. 54. de
app.* (b) *l. properandum. 13. C. de iud. Rauchbar. lib. 1.
quast. 14. nu. 11.* (c) *l. 1. & 4. C. quor. app. non recip. l.
& post edictum §. fin. ff. de iud. & l. consensu. §. fin. & ibi
gl. Bart. Imol. & Dd. ff. de app.*

*Diss. Bald. distinguendo inter Contumacem verum in
non agendo, qui appellare potest. Blarer. ad l. diffamari. C.
de ingen. man. c. 10. nu. 21.*

(d) *l. 2. C. de quor. app. in c. cum speciali §. porro. de app.
Marant. in Specul. part. 6. de app. nu. 292. Nic. Ant. Gra-
vat. in Notis ad Pract. Vestri. lib. 7. c. 3. nu. 48.* (e) *l. ab-
stinendum. 4. & l. fin. C. quorum app. Diss. l. lata. 22. C.
de app. Confirmatur l. quoniam nonnulli. 18. C. eod. l. pen. ibi
etiamsi contra fiscum appellatum fuerit. ff. de app. recip.*

14. Similiter in caussis notoriè & ex ipsa facti evi-
dencia manifestis appellationi locus non est.

*c. cum speciali. §. porro. de app. c. ex literis. extr. de spon-
sal. c. cum si Romana s. §. praterea. & c. pervenit. l. 1. c.
consultuit. de app. Oldrad. cons. 18. nu. 3. Felin. in c. quo-
ad consultationem. nu. 20. de re iud. Marant. d. loco. nu. 186.
& 293. Nisi tamen in ea rationabilis caussa inseratur.
Quia in notoriis legitima defensio pretendi potest. Inno-
cent. in c. 1. de offic. deleg. Gravat. ad Vestr. d. lib. 7. c. 3. n. 47.*

15. Ut & in pœnis à lege vel statuto impositis; se-
cus tamen à mulctis.

app. non recip. Specul. tit. de appel. §. in quibus. vers. 5. ubi plures fallent. tradit. (b) Bart. in d. l. ab executore. Marant. d. loco nu. 259. Hoc tamen casu causse expressio requiritur. Vestr. lib 7. c. 3. nu. 12. & ibi Gravatus. nu. 44 & 45. (c) d. l. ab executore. §. 1. Hub. de Bonacur. in sua pract. sub Rub. de impedi. execut. nu. 5.

19. Utrum vero à pronunciatione de exequendo appellare liceat, exasciatum nondum satis est, nobis negativa utpote communior magis arridet, nisi tamen ex ea novum gravamen illatum fuerit.

l. ab Executore. & d. l. ab executione. gloss. in l. item si cum in exceptione. §. fin. verb. datam. ff. quod met. caus. Marant. d. loco, nu. 260. Alciat. in l. 1. §. si quis ita ff. de verb. oblig. Felin. in d. c. quoad consultatio. colum. 8. de re iud. Qui omnes negativam communem dicunt. Vasq. lib. 5. controvers. illustr. cap 38. num. 5. & 6. Ferrariens. in form. app. à, diffin. in verb. coram vobis. Ant. Massa in de form. Cam. oblig. tit. de quast. post process. incid. num. 7. fol. (mibi) 271. Gravatus ad Vestr. lib. 7. cap. 3. num. 43. Soar. in thes. lit. A. num. 109. Diss. gloss. in d. l. ab executione. C. quorum app. eamq. communem esse dicit ibi Salic. Socin. reg. (mibi) 40. Lanfranc. in c. quoniam de probat. cap. 10. nu. 60. Fachin. lib. 1. controu. iur. c. 74. 20.

Qui ad tutelam vel curam vocantur, iis intra tempora constituta excusationem allegare, non etiam provocare permittitur: secus tamen à sententia rejectæ excusationis.

§. qui autem. Instit. de excusat. tut. l. 17. §. 1. ff. de app. Diss. vulg. Glossogr. Cuiac. ad l. 4. ff. d. tit. Gothofred. in not. ibi. lit. O.

21. A sententia de alimentis in futurum præstandis appellatio effectum devolutivum tantum, non autem suspensivum operatur.

Ioh. Andr. in addit. ad Specul. in tit. de app. Rub. in quib. caus. cesset appell. vers. Octavo, quando res dilat. non recipit. Lancellot. de attent. tit. de atten. lit. pend. lim. 24. nu. 7. Fachin. lib. 1. contr. c. 77.

22. Victori etiam ab omissione condemnationis expensarum, victo appellante, provocare legibus interdictum est.

l. fin. quando provoc. non est ne. Specul. parte 3. de appell. §. in quibus. nu. 25. Ang. 190. Guid. Pap. de app. quest. 55. Petr. Greg. de app. lib. 2. c. 17.

23. Eodem modo à sententia in possessorio momentario vel summarissimo, (a) quod vocant, appellatio locum non habet: In plenario autem sive ordinario de jure civili quoad effectum devolutivum, (b) De jure verò Canonico quoad utrumque admittitur.

(a) Habet enim hæc formam interlocutoria VVes. in parat. hic. nu. 8. Gail. 1. obs. 7. per text. in l. un. C. si de momen. poss. Vasq. lib. 5. illustr. contr. c. 40. nu. 2. Marant. n. 312. (b) Marant. nu. 305. ubi hæc magis communem esse, & in practica servari dicit Myns. 6. obs. 13. in princ. Menoch. recup. poss. remed. 9. n. 322. Fachin. lib. 1. c. 75. (c) Clem. un. de sequest. poss. c. ex conquestione. de restit. spoliat. Marant. nu. 306. Rauchbar. lib. 2. quest. iur. quest. 6. n. 57. ubi dicit ius pontificium hoc in Germania in utroq. foro ut plurimum observari, præterquam in casibus quibusdam exceptis. VVes. senb. cons. 1. nu. 20. Andr. Knish. in comment. ad Elect. & Duc. Sax. privileg. in verbo ius. c. 5. in fin. Hæc tamen prohibio

nu. 249. (c) l. 1. §. 2. ff. à quib. app. non lic. Quia ius con-
denda legis habet. l. non ambigitur 9. de LL. & Principem
representat l. 1. ff. ad. l. Iul. Maiest. (d) Ordin. Cam. lib. 3.
tit. 51. Gail. 1. obs. 41. & obs. 121. idq; propter concurren-
tem cum Casare iurisdictionem, & per tradita à Marant.
num. 252. (e) Videatur Aierer. in proces. (f) l. à Proconsu-
libus. 19. l. si quis. 30. & 35. C. de app. l. un. C. de sent. Praefect.
Praetor. VVesenb. in paratit. à quib. app. non licet.

27. Hujus hodiè jure Electores & Duces Saxoniae
tam ex consuetudine immemoriali (a) quam ex pri-
vilegio aureae Bullae Caroli IV. utuntur.

(a) Vide latè Andr. Knich. in d. comment. in verbo Ius.
c. 2. D. Heigius Quaest. 19. parte 1.

28. Suntq; horum judicia in tantum ἀνοπεύδεια, ut et-
iam remedia alias subsidiaria, puta Querelae, recursus,
revisionis, supplicationis, &c. in illis locum minimè
habeant, idq; propter Leuterationis & Oberleutera-
tionis (a) beneficium.

(a) Haec tamen locum tantum habet, quando per viam
simplicis querelae, & sic in prima instantia ventilatur causa
in aula, non autem in Curia seu iudiciis provincialibus.
Andr. Knich. d. loco. c. 4. circa fin. D. Heigius. d. quaest. 10. nu.
54. & 55. D. Möller. super Constit. Elect. 1. const. 19. nu. 26.
Novell. Elect. Sax. de appellat. sub Rub. Von der Supplica-
tion vnd Revision.

29. Ab eo etiam, cui Princeps causam, cum clausula:
Appellatione remota, commisit, appellare non licet.

l. 1. in fin. & ibi gl. & Bart ff. à quib. app. non licet. c.
pastoralis. de appell. Marant. d. loco nu. 336. Mynsin. 1. obs. 3.

Gail. 1. obs. 33. nu. 5. Petr. Gregor. in de app. lib. 2. c. 20. Cöler. d. Process. execut. parte 4. c. 1. nu. 21.

30. Estq; hæc clausula de jure civili non tantum de frustratoria sive frivola, sed de quacunq; appellatione, (a) quæ à jure expressè non indulgetur intelligenda.

(a) *d. l. 1. & ibi gl. in princ. à quib. appell. non licet, Debet enim textus intelligi secund. vubv.*

31. Ab arbitris (a) etiam compromissariis (b) appellatio regulariter denegatur, enormiter tamen læsus reductionem ad arbitrium boni viri (c) petere potest.

(a) *l. 1. C. de recept. arb. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. eod. Panorm. in c. Quintavallis. extr. eod. Marant. d. loco num. 261. Ferrariens. in form. app. ab interlocut. verbo. in his script. num. 4. (b) Secus in arbitris à iudice datis vel necessitate legis aut statuti electis. l. arbitro. ff. qui satid. cog. Marant. d. loco. num. 272. Petr. Greg. in de app. lib. 2. cap. 12. num. 1. Fachin. lib. 8. contr. iur. c. 94. lit. A. (c) *d. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de recept. arb. Fachin. d. loco. Gail. 1. obs. 150. nu. 1.**

32. Verum coram quo iudice reductio petenda sit, à Dd. in varias itum est sententias: Nos illam à Iudice Ordinario Rei, apud quem aliàs actio institui debuisset, petendam esse, juri magis consentaneum putamus.

Per text. in l. 2. C. ubi & apud quem cognit. restitut. agi. tand. sit. Bart. in l. societatem. §. arbitrorum. n. 18. ff. pro Socio. Pan. ad c. Quintavallis. n. 39. de iure iur. Gail. 1. obs. 149. n. 2. ubi hanc sententiam in Practica servari & multis præ

iudiciis

judiciis in Cam. Imper. firmatam esse testatur. Fachin. d. lib. 8. c. 94. apud quem dissentientes videri possunt.

mandan-
tem ab eo

33. Appellatur à delegato ad delegantem, (a) non autem ad ~~_____~~ cui mandata est jurisdictio.

(a) l. un. C. qui pro sua iurisdic. l. 1. § 3. ff. quis à quo appel. (b) d. l. 1. § 1. ff. quis à quo. Ratio est quia is cui iurisdictio mandata fuit nihil proprium habere dicitur, sed eius qui mandavit iurisdictione uti. l. 1. §. qui mandatam. ff. de off. eius cui mand. est iurisd. Itaq; videtur sententia ab ipso mandante lata Petr. Greg. d. loco lib. 4. c. 8. nu. 5. Marant. nu. 386. Fachin. lib. 1. contr. c. 78.

34. Appellationem autem gradatim (a) ad proximè superiorem fieri debere juris non est ambigui, nisi tamen intermedius iudex vel palam iusticiam denegaverit, vel alioqui inhabilis sit, vel causam sua sponte ad superiorem remittat, vel consuetudine aliter introductum sit.

(a) l. 21. ff. de app. l. Imperatores. ff. eod. l. precipimus. C. eod. tit. c. dilecti filii, cum gl. 2. de app. Landtr. lib. 2. art. 12. vers. Schilt ein Mann/etc. Weichb. art. 1. in gl. col. 2. Gail. 1. obs. 119. Blarer. ad l. diffamari. c. 10. num. 34. Quia iurisdictiones non debent confundi. text. in l. nemo. C. de iurisd. omn. iud. Idem comprobatur ordinat. Cam. parte. 2. tit. Wie vnd welcher gestalt die appellationes, & c. in princ. D. Arum. in disput. de App. th. 6.

Diff. Canones. secundum quos omissio medio indistinctè Papa appellari potest, c. ad Romanam. 1. § 2. c. q. 6. c. metropolit. ann. 44. c. 2. q. 7. Gail. d. obs. 119. nu. 2.

35. Valet tamen appellatio sine iudicis expressione, (a) & hoc casu ad proximè superiorè facta censetur. (b)

(a) Bart.

(a) Bart. l. 1. in fin. ff. de app. & in l. qui Roma. §. Seia ff. de verb oblig. Specul. tit. de app. §. nunc tractemus. vers. quid si dicat. Guid. Pap. de app. quest. 50. Petr. Greg. de app. lib. 4. c. 2. n. 7. Decis. Genuens. de Mercat. decis. 23 n. 2. & 14. König. c. 129. (b) Quia in generali sermone ordo juris iudicatur insertus. arg. l. Gallus. §. quidem rectè. & ibi gl. de lib. & posth. Quammodò iste modus tutior est, quia forsitan possit errari in appellando superiore certo, qui esset incompetens. Bald. ad l. cum proponas C. de bon. aut. b. jud. possid. Petr. Greg. d. loco. nu. 7.

36. Estque hoc appellationis beneficium appellato, ut vulgò vocatur etiam si ipse non appellaverit, æquè atque appellanti commune (a) adeo ut nec appellans invito appellato renunciare appellationi possit. (b)

(a) l. ampliorem. C. de app. l. omnem honorem. 10. C. quando provocare non est nec. Guid. Pap. quest. 118. Myns. 2. obs. 21. Gail. 1. obs. 122. Hart. Pist. latè. quest. 47. part. 1. Hier. Magon. decis. Lucen 26. num. 34. Surd. decis. 143. nu. 2. D. Möller. super. Constit. Elect. Sax. constit. 9. part. 1. nu. 20. (b) Bart. in l. si quis libellos. 28. C. de app. Dd. in c. interposita §. illa denig. de app. Felin. in c. ex parte il. 2. de re scripti. Specul. tit. de app. §. 1. nu. 13. Surd. d. decis. nu. 3.

37. Hoc tamen locum tum demum habet, quando videlicet à tota sententia (a) appellatum, causaq; appellationis in iudicium proposita fuerit. (b)

(a) Secus si à certis tantum capitibus diversis & separatis appellatum fuerit, tunc enim quoad reliqua, à quibus provocatum non fuit, sententia in rem iudicatam transire dicitur, tam appellatori quam adversæ parti. gl. notab. in d. l. ampliorem. in verb. iudicatis. & ibi Bald. nu. 5. Tot n. vi.

dentur esse sententia, quot sunt capitula sententia. Ferrariens. in form. app. à diffin. vers. coram vobis. nu. 7. Ful. Pacian. in de probat. lib. 1. c. 26. n. 39. 40. 97. Vestrius in sua pract. lib. 7. c. 3. n. 30. D. Rauchbar. q. 12. n. 13. & 14. parte 1. D. Jacob. Schultes. in addit. ad quast. Mod. Pist. q. 22. n. 20. & 21. (b) Text. in d. l. ampliozem. in princ. ibi si appellator semel in iudicium venerit. Item text. in l. per hanc in verb. in exercendis consultationib. C. de temp. & repar. app. Phil. Franc. in c. directe. nu. 7. de app. Gail. 1. obs. 122. n. 4. Cölerus. decis. 138. in fin.

38. Unde Dd. bonam notant appellandi practicam, dando cautelam; appellato, ut ipse etiam à sententia, quantum contra te facit; appellanti verò ut à capitibus tantum sibi adversis appellet.

Panorm. in c. Rainald. de testam. Phil. Franc. in c. si duob. colu. 5. vers. sed certè. Guid. Pap. de app. quast. 118. Vestr. in sua pract. lib. 7. c. 3. nu. 30. Corn. Brederod. de app. part. 2. col. 639.

39. Et quidem à diffinitiva vel ejus vim habente coram iudice viva voce (a) in continenti (b) vel ex intervallo in scriptis, (c) ab interlocutoria verò in scriptis tantum, expressis speciatim causæ gravaminibus (d) instituenda est.

(a) Per verba Appello, vel: submitto me protectioni talis iudicis. l. 2. ff. de app. text. in c. audientiam. cod. tit. Marant. d. loco. n. 135. Gravac. ad pract. Vestr. lib. 7. c. 3. n. 60. (b) iudice sedente pro tribunali. Spec. in tit. de app. §. qualiter. in princ. Marant. nu. 137. Mod. Pist. quast. 151. nu. 2. (c) Aliter non valeret appellatio. Franc. in c. ut debitus. col. 7. vers. tertio queritur. de app. Potest autem talis appellatio in scriptis

os
non solum in iudicio, sed ubiq; iudici presentari. Bald. in
auth. Quae supplicatio. C. de pre. Imp. offer. Gravatt. d. loco
no. 55. Imò Lipsia de Stylo & consuetudine iudicii oppidani
omnes appellationes extrajudicialiter, non autem coram tri-
bunali insinuanda sunt (d) c. ut debitus. 59 de app. c. cordi.
eod. in 6. Mysf. 3. obs. 15. Novell. Elect. Sax. de appellationib.
sub. rubr. Von appellationen wie die angenommen / ec. in pr.
40. Porro iudex, à quo appellationi à jure non pro-
hibitæ, etiam in dubio, sub pœna deferre tenetur, (a)
nec propterea cum nulla ipsi per hoc fiat injuria, ap-
pellatori molestiam inferre debet (c)

(a) Iure civ. si causa est criminalis, iudex non de-
rens pœna arbitraria, si verò civilis 30. libris auri punitur l.
quoniam. 21. C. de app. De iure verò Can. in causa criminali
iudex deponitur, in civili arbitrariè punitur. c. de priore. de
app. Marant. d. loc. n. 210. Unde cauti iudices cum clausula:
si & in quantum & c. appellationes recipiant, ne eas simpli-
citer recitendo in pœnam incidant. Gravatt. ad Vestr. pract.
nu. 21. & 22. (b) l. & in maioribus. C. de app. gl. in l. re-
stituere in fin. ubi Ang. ff. de rei vindic. Guid. Pap. de app.
q. 105. Gail. 1. obs. 144. num. 5. (c) l. minimè fas. C. de app.
Petr. Greg. de app. lib. 1. c. 5. n. 9. Corn. Bredierod. in de app.
parte. 2. tit. 1. in princ.

41. Quod si iudicis à quo copia haberi, (a) aut pro-
pter metum adiri non potest, vel aliàs recuset, co-
ram Notario (b) & testibus in scriptis (c) rectè inter-
ponitur. (d)

(a) Spec. de app. §. nunc dicamus. num. 10. Bald. auth.
quae supplicatio. in princ. C. de prec. Imper. offer. c. ult. &
ibi Dd. de app. Lanfran. in praxi. c. 10. (b) Gram. decis. 36.

nu. 76. cum seq. Dec. in c. suggestum. nu. 4. de app. Vi esenb. cons. 1. nu. 29 Marant. d. loco nu. 133. (c) Phil. Franc. in c. ut debitus. de app. in 3. quaest. Myns. 4. obs. 45. (d) Constit. Elect. Sax. 20. part. 1. Vbi hoc extenditur etiam ad casum quando iudicis copia haberi, aut absq. meta adiri potest. D. Möller, ibi num. 2. & 3.

42. Tempus autem interponendæ appellationis tam de jure civili quam Canon. hodie est decem dierum (a) continuorum, qui à tempore latæ sententiæ (b) aut si appellans non contumaciter absit à die scientiæ, (c) de momento ad momentum (d) numerantur.

(a) Nov. 23. c. 1. Auth. Hodie. C. de app. c. quod ad de re jud. c. significarunt. de Testib. Myns. 2. obs. 2. Gail. 1. obs. 139. n. 2. Col. decis. 139. n. 1. Est q. hoc ad eod. verum ut nec partium, nec iudicis voluntate aut consensu prorogari aut minui possit. Bald. in auth. 11. qui. col. fin. vers. quaro numquid. C. de temp. app. Ordin. Cam. Imper. 2. part. tit. 29. Myns. 2. obs. 62. Nic. Ant. Gravai. ad Vestrij pract. lib. 7. c. 3. nu. 51. ubi hanc communē dicit, per rationem, Quia terminus decendū a lege prescriptus est. Diss. jus. Sax. quod vult. Da. man. auct. frische vnuerw. mien Jusse appellire n. solle. per text. & nor. lib. 2. art. 6. circa fin. & gloss. Bachb. art. 14. post princ. Quod tamen hodie vel nunquam vel raro observatur. König. in proces. c. 106. n. 4. & c. 124. per tot. (b) l. 1. §. biduum. ff. quando appell. sit. & in c. biduum. q. 6. in princ. Myns. 2. obs. 2. (c) d. auth. Hodie. & ibi Dd. Vestr. in pract. lib. 7. c. 3. nu. 21. Gail. 1. obs. 139. nu. 7. (d) d. Auth. Hodie. & d. c. quod ad Ratg. Ruland. in de Commf. c. 13. num. 12. & 13. ubi tacite perstringit opinionem P. Frideri, qui vel lege vel consuetudine

45. Horum licet varia à Dd. & Pragmaticis recensentur species, (a) nos tamen plures in foro nostro præter Reverentiales, Refutatorios & Testimoniales, frequentari non meminimus.

(a) de quibus Speculat. in tit. de app. §. sequitur. vers. apostoli. Chilianus in proces. c. 130. n. 6. Termine. c. 230. n. 18.

46. Judex inferior super actorum exhibitione requisitus, si in illis edendis aut negligens aut contumax fuerit, appellans monitoria sive compulsoriales à superiore petere tenetur, quod si prætermiserit, appellatio pro deserta habetur.

l. is apud quem 2. & ibi Bart n. 2 C. de edendo. Ordin. Cam. part. 2. tit. 3. Gail. 1. obs. 134. n. 1. Novell. Elect. Sax. de app. sub Rub. Non appellatio non wie die angenommen und iustificiret werden sollen / circa fin.

47. Sitamen in illis aliquid desideretur, judex à quo ad interesse tenetur, (a) in Cam. Imp. arbitraria poena (b) afficitur.

(a) per text. in c. quoniam contra. in fin. gl. ibi in verbo negligentiam de probat. fac. text. notab. in l. sancimus. C. de iud. & in l. si quando. C. de test. (b) Gail. 1. obs. 134. n. 14. Myns. 1. obs. 11.

48. Tempus introducendæ sive præsentandæ appellationis de jure civili definitum non est, sed judicis arbitrio relictum, (a) Secus in Camera Imper. & judiciis provincialib. harum regionum; ibi enim sex mensiū (b) hic unius (c) tantum spacium conceditur.

(a) gl. in l. præses. C. de app. per l. 1. de iure delib. c. personas. de app. VVes. in parat. quando app. sit. nu. 5. (b) Ordin. Cam. tit. 30. §. 1. & §. 5. part. 2. Gail. 1. obs. 140. Exci-

piuntur

piantur caussa spoliationis contra Principes acta, ubi tres tantum menses constituti sunt. Ordin. Cam. p. 2. tit. 8. (c) d. Novell. Elect. Sax. de appell. Rub. Von appellationen wie die angenommen/2c vers. Auch darinne dem Appellanten eine Monatsfrist/2c.

49. Deniq; prosequendæ appellationis tempus regulariter annus est (a) ex justa v. causa biennium. (b) Potest tamen iudex à quo hunc terminum juris restringere, (c) iudex verò ad quem non potest (d) nisi commodum publicum postulet.

(a) c. cum sit Romana. de app. Auth. si qui. C. de temp. & repar. app. Et hoc in practica servatur. Diff. iur. Sax. dif. 46. lib. 2. part. 4. (b) l. fin. §. illud. C. de temp. app. (c) per gloss. c. cum sit. c. ad hac. 27. & ibi Phil. Franc. de app. (d) Ita tenet Cyn. & Bald. auth. ei qui. C. de temp. app. Hart. Hartm. in sua pract. lib. 2. tit. 19. obs. 9. n. 3. (e) Ita not. Abb. in c. oblat. 57. de app. H. Hartm. d. loco. n. 4. d. Novell. Elect. de appel. sub d. Rub. Von appellationen wie die angenommen/2c. §. Wenn nun also/circa med.

50. Quem si Appellans ex negligentia vel contumacia præterlabi patitur, de appellatorio cadit iuramine, & sententia ab inferiore iudice executioni mandatur.

l. fin. §. 4. C. de temp. & repar. appel. Marant. d. loco nu. 228. Hub. de Bonacurso in praxi. Rubr. de impedim. execut. nu. 36. Lancelot. de attent. 2. part. c. 12. nu. 40. In Cam. tamen Imper. lapsus fatalium propter caussarum multitudinem non adeo strictè observatur. facit text. in auth. sed. & l. C. de temp. app. Frequens tamen diligentia protestatio hoc casu requiritur gl. in c. cupientes §. quod si per viginti. in verbo proposita. de elect. in 6. Gail. 1. obs. 141. n. 7. & 9.

51. Impedito quoque per factum iudicis (a) aut ad-

ver-

versarii (b) fatalia non currunt, quo tamen casu similiter necessaria est diligentiae sedula protestatio. (c)

(a) d. aut. sed & lis. & aut si appellatione. C. de temp. app. Mar. nu. 228. (b) l. si cum ipse ff. de excusat. tut. l. inra utile. 39. de minorib. (c) gl. in d. c. cupiētes. de elect. in 6. Tessau. decis. P. edemont. dec. 10. n. 14. D. Catald. in de Synd. q. 75. n. 44. 52. Similiter & pauperi fatalia prosequendae ac finiendae simpliciter non currunt, interponendae vero cum distinctione.

Franc. in c. ex ratione. de app. Myns. 2 ob. 58. Gail. obs. 142. nu. 2. Guid. Pap. decis. 436. nu. 22. Paupertas enim justa causa est impedimenti. auth. de his qui ingredi. ad app. in princ. coll. 5. Et sufficiens ad concedendum secundum vel tertium fatale. Hubert. de Bonacur. in sua praxi. in rub. de imped. execut. nu. 49.

53. Pronunciatio a. super desertione propter lapsum fatalium appellatione nondū devoluta, iudici à quo, (a) post devolutam verò iudici ad quem (b) competit.

(a) c. cum personas. & c. cum sit Romana. de appell. Abb. in c. sape. colum. 3. eod. tit. (b) Felin. c. ex parte. 2. col. 6. de rescript. Gravac. ad Vestr. lib. 8. c. ult. nu. 30. Chil. König. c. 126. & in addit. de materia appel. n. 5.

54. Quin imò desertæ manifesto appellationis pronuntiatione non expectata prioris sententiae executio, citra attentatorum periculum, parte petente fieri potest.

Text. not. ab. & sing. in l. si contra maiorem. C. de app. & ibi Ang. qui dicit. Cautelam esse. quod is qui obtinuit sententiam quando deprehendit, quod appellatio jam est deserta adire debeat iudicem à quo, vel alium iudicem, ad quem

spectat

ex prioribus, si ab interlocutoria (a) vel simul ex novis actis, si à diffinitiva appellatum fuerit, summarie & compendiose (b) non autem articulatè (c) deducit, & malè contra se pronunciatum esse demonstrare conatur (d) vocanturq; hæc Materialia (e) appellationis.

(a) *Clem. appellanti. De appell. V. usq. controvers. illustr. c. 40. n. 5. Fallit hoc in except. loci non tuti, quia statim ex eo, quod locus suspectus assignatur, inferitur gravamen. & ideo cum hoc proveniat ex facto iudicis, potest gravamen ex novis probationibus iustificari. Imola in l. recusare §. si quis alio. col. 2. vers. ideo puto. ff. ad Trebell. Pacian. de probat. lib. 2. c. 46. nu. 92. septem alias limitationes vide apud Marant. d. loco. n. 164. usq. ad nu. 170. (b) iuxta l. ampliorem. 39. C. de app. Novel. Elect. Sax. de appellat. sub Rub. Ordnung wegen des vorsehens/lit. B. §. So sollen hinsühro. (c) in foro scilicet Saxonico. Constit. Elect. Sax. Const. 2. parte 1. & ibi Möller n. 2. (d) d. l. hi qui civilia. C. de app. Mascard. concl. 115. Vant de Null. tit. à quo & quib. mod. n. 21. vers. & post modum eand. appell. (e) Termina. d. loco. nu. 36. 59. Reus contra in eodem termino suas exceptiones, si quas habet, proponit, (a) sententiamque pro se latam defendere nititur. (b)*

(a) Eas scilicet quæ post litem contestatam possunt opponi, secus est in his quæ ante litem contestatam debent opponi, illæ enim si in prima instantia omisse fuerint, in secunda opponi non possunt. Ratio est, Quia appellatio non rescindit omnia, sed solum restituit appellantem in eum statum, in quo erat post litem contestatam in prima instantia text. in l. ita demum & ibi Bart. C. de procurat. VVurmser. in pract.

lib. 1. tit. 8. obs. 10. (b) Appellatus tamen non tenetur practice comparere, sed potest simpliciter allegare acta prima instantia, & petere, ut super iis, non obstantibus quæ per appellan- tem proponuntur, procedatur, & sententia feratur. Gail. 1. obs. 128. nu. 4. Cöler. decis. 104. nu. 26. Novel. Elect. Sax. de appell. Rub. Wie wider die aussenbleibende Parthey / 2c. §. Wenn aber der Appellat circa fin.

60. Demum jure utriusq; litigatoris ternis mutuo dictandi vicibus sufficienter deducto judex super appellatione vel caussa pronunciat.

Constit. Elect. part. 1. constit. 1. & ibi Möller.

61. Si verò aliqua dubitatio sive scrupulus incide- rit, adeo ut ulteriore deductione aut probatione opus esse videatur, Appellanti, aut etiam Appellato pro ne- gocii qualitate, illam per sententiam imponit.

Judex enim non debet properare in ferendis sententiis sed cuncta rimari & plena inquisitione rei veritatem explorare, ut iustam sententiam ferat, l. iudices, C. de iud. c. iudican- tem. 30. q. 5. aliàs cognoscere nec potest, nec debet. l. in caussa. §. cognita. ff. de minorib. l. qua de re. ff. de iudic.

62. Licet autem inter Legistas & Canonistas ingens pugna sit, (a) Num super iisdem vel directo contra- riis articulis testes post didicita testificata denuo in hac instantia appellationis admitti debeant, illis af- firmativam, (b) his negativam (c) propugnantibus; Nos tamen negativæ tanquam in foro nostro usita- tiori, nec non in Constitut. Electorali approbatæ (d) subscribimus.

(a) *Vasq. illustr. controuv. lib. 5. c. 31. nu. 17. (b) per text. in l. per hanc & ibi gl. C. de temp. app. Myns. cent. 1. obs. 41.*

Vultei in Iurisp. Rom. c. 33. (C) Text. in Clem. 2. de Testib. c. fraternitatis. c. intimavit. eod. Socin. reg. 498. (d) Quia in hac instantia non minus quam in primo. subornatio timenda est. d. Clem. 2. Hinc putat VVesemb; probationem Instru-
 mentorum per hanc Clem. non esse exclusam, quia ibi cesset timor subornationis d. c. fraternitatis. & ibi comm. Dd. Myns. obs. 56. cent. 6. Möller. super Constit. Elect. constit. 21. n. fin. excipiuntur tamen aliquot casus speciales in quibus utroq; iure testes hoc nostro casu recipiuntur, quas referunt Felin. & CC. in d. c. fraternitatis & in c. intimavit. de testib. 63. Postremò iudex iis omnibus quæ hinc inde à litigantib. deducta & probata sunt, accuratè pensatis, priorem sententi-
 am vel confirmat vel reformat, vel etiam declarat, frivoleq; hoc beneficio abutentem in expensas, vigore styli harum Curiarum, condemnat.

Iure civili tene è appellans regulariter iudicis arbitrio punitur. Iure Sax. primo iudici mulctam solvit, deinde luit penam 30. solidor. Tertio in expensis condemnatur, Landtr. lib. 2. act. 12. cum gl. art. 74. Weichb. König. in proces. c. 124. tit. Von der Straff des Urtheils. Nisi habeat pro se opinio-
 nem Doctoris alicuius excellentis. Spec. de expen. §. nunc vi-
 dendum. Bald. in c. veniens el. 1. de testib.

P A R E R G A.
 Feudale.

Q. An agnatus in oppignationem feudi consentiens, feudo sibi aperto, creditori obligetur, etiamsi Domini consensus non interve-
 nerit. A. Criminale.

Q. An post factam à privatis de Crimine transactionem iudex nihilominus reum ad iudicium trahere & penam ordinariam punire pos-
 sit. A.

F I N I S.

X2617642

1017

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

PEL-
 IBUS
 TA. 1606, 2
 A.
 ci & Amplissimi Se-
 SALANA,
 imi Viri
 NGITZERI
 is ibidem celeberr-
 incialis & Scabi-
 issimi.
 radu, Insignibus,
 endis.
 proponit
 AULIUS
 Jureconsultorum
 I.
 binman.

77

3/2

